

Ýmza ve söyleşi günü

Onaylayan Site Yöneticisi
Sunday, 25 October 2009

Pancarköylü þair ve yazar, sevgili Yalçýn Aydýn Ayçiçek abimizin 31 Ekim ile 8 Kasým tarihleri arasýnda düzenlenecek olan 28. Ýstanbul Tüýap Kitap Fuarý'nda imza günleri ve "Þiir Tadýnda Masallar" konulu söyleþisi olacaktýr. Geçmiþ yýllarda sitemizde y duyunular sonrasýnda bazý hemþehrilerimiz deðerli þairimiz ile tanýþmýþ ve sohbet etme fýrsatý bulmuþtu. Umarýz bu yýl da Tü gidecek arkadaşlarımız olacaktýr.

YER:

Tüýap - Beylikdüzü - Ýstanbul - Demos Yayýnlarý - 3 nolu Salon

TARÝH:

** Ýmza günleri: 2 - 4 ve 6 Kasým 2009

** 7 Kasým 2009 Cumartesi - Saat: 14.45 - 15.45 arasý "Þiir Tadýnda Masallar" konulu söyleþi

KÝTAPLARI:

1- Hayyam Rubailer Külliyyatý - demos yayýnlarý

2- Hayyam'ýn Türkçe Yüzü - Can Yayýnlarý ve....

3- Tümü ÞÝÝR ya da DÜZYAZI-ÞÝÝR olarak yazýlmýþ 10 adet MASAL KÝTABI

1 - Nasrettin Hoca; 2 - Keloðlan; 3 - Cevahir Daðý; 4 - Dede Korkut; 5 - Küçük Kara Balýk; 6 - Bir Þeftali Bin Þeftali; 7 - Kýrmýzý Kýz; 8 - Pinokyo; 9 - Bremen Mýzýkacýlarý; 10 - Ayçiçek'ten Çocuk Þiirleri

Not: Bu yazýnýn devamýnda Yalçýn Bey'in kitaplarýndan alýntýlarý okuyabilirsiniz.

BREMEN MIZIKACILARI

(Grimm Kardeþler)

Yaplandýklarý için, sahipleri tarafýndan sokaða atýlan bir eþek, bir av köpeði, bir horoz ve bir kedinin arkadaşlýðý ve bu dört kafay Bremen'e giderken babýndan geçenler. Bu þiir-masalý bakalým kim okur, kim dinler!

Ön ayaklarý cam kenarýnda

Býraktýlar en altta eþeði

Çýktý ve durdu onun sýrtýnda

Dört ayaðýyla bak av köpeði.

Av köpeðinin sýrtýna kedi

Çykt y üstüne sonra onun da
 st ne horoz uçtu, t nedi
Dördü  st üste oldu sonunda.

Ve uyguland y karar o anda
Üst üste çykan bu dört kafadar
Ayn  park yy , aynı zamanda
Söyledi sesi çykt đy kadar.

PYNOKYO

(Carlo Collodi)

Pinokyo, bir masal; Pinokyo, tahta bir kukla. Umutla baılyyor bu masal ve bitiyor mutlulukla.

Pinokyo yanlyp yaptyka, herkes ona kzyyor. Söylediđi her yalandan sonra Pinokyo'nun burnu uzuyor.

Bu tahta kuklanyn yređi; öđrenince iyiyi, sevgiyi ve emeđi; Pinokyo dönüyor gerçek bir çocuđa, gerçek bir insana. Bakalym bu m anlatacak, ne öđretecek sana!

Pinokyo'nun burnu, söylediđi her yalandan sonra biraz daha uzuyordu. Peri, ona bir soru daha sordu. Pinokyo, Peri'nin her sorusuna söyleyecek bir yalan buluyordu. Pinokyo art arda yalanlar söyledi durdu. Peri ise onun durmadan uzayan burnuna bakyp bakyp gülüyordu.

Pinokyo;

-Neden bu kadar çok gülüyorsun? diye Peri'ye sordu.

-Her yalanyndan sonra; dedi Peri; burnunun biraz daha uzad đyn  biliyorum. Senin o kocaman ve komik burnuna gülüyorum!

KUÇUK KARA BALIK

(Samed Behrengi)

Gelin, kulak verin büyük masal ustas y Samed Behrengi'nin sesine. Bakyn ne diyor masalında, cesur bir Küçük Kara Balık annesine:

‘Anneciđim; ben istemiyorum bugünden sonra boı boı dolapmak. Artık tek amacym var; içinde yapad ğymyz bu derenin ulapmak! diyerek kesmiı Küçük Kara Balık annesinin sözünü. Devam etmiı konuımasyna ve uzaklara dikmiı gözünü:

‘Yanlyp anlama sakyn anneciđim; bunlar  kimse öđretmedi bana. Günlerdir aklymda olan peyleri anlatıyorum sana. Diđer balyklar  günlerce gözledim. ‘Bir avuç suda yapamymy tükettim! diyen yaply balyklar  izledim. Bilmek, öđrenmek bu dere bir avuç su mudur? Dünya gerçekten bu kadar my; yapam gerçekten bu mudur? ‘

BÝR PEFTALÝ BÝN PEFTALÝ

(Samed Behrengi)

Usta yazar Samed Behrengi, bir masal anlatýyor küçük arkadaşýna. O masalda, iki çocuđun ektiđi bir peftali çekirdeđinin, ađaç kadar bakýn neler geliyor bađýna:

“Uyudum, önümdeki bahara ermek için. Uyudum, topraktan çýkyp yepermek için. Uyudum, Bahin Ali’ye ve Polat’a güzel peftaliler vermek için.

O kyp, uykumda gördüğüm düplerin hepsini unuttum. Yalnızca birini aklımda tuttum. O düpümde de kocaman bir ağaç olmuştur.

Bahin Ali ile Polat’ın ellerini duydum gövdemde. Meyve dolu dallarýmý sallıyorlardý tepemde. Bir dal, iki dal deđil; hepsini sırayla hem de. Köyün tüm yoksul çocuklarý da toplanmýştý çevremde. Ađzýndaki peftalisini bitiren her çocuk, yemek için yerde peftali bakýyordu. Peftali sularý, ađzlarýnýn kenarlarından dökülerek, yarý çýplak bedenlerinin her yeri-ne akýyordu. Hem doya peftali yiyordu her çocuk, hem de sanki tatlý öz suyumla kendini yýkýyordu.”

CEVAHÝR DAĐI

(Derleyen: Yalçýn Aydın Ayçiçek)

Ben, masalýn o çekici büyüsunü ve o güzel tadýný, Racia ninemin bana anlattýđý masalarda tattým. Ah keþke siz de bir kez dinleyebilseydiniz o yađlý, o sevimli ve o bilge kadýný! Ama üzölmeyin; ondan dinlediđim Cevahir Dađý adlý masalý, bu kitabým sizlere anlattým:

Pehzade, bir an önce sevgilisine kavuþmayý diliyordu. Bu yüzden de nereye gideceđini çok iyi biliyordu. Gidiyordu, gündüzünü ke geceye. Gidiyordu, onu Cevahir Dađý’na çýkaran çirkin suratlý adama rastladýđý o köye. Gidiyordu, tekrar o köydeki ayný kahve

Giderken aklına takılmýştý bir konu. Ya adam tanýrsa ikinci kez karþýsýnda görünce onu! Yolda, hep bu düþünceye kafasýný ta atýna ve giyim kuþamýna bir baktý. Adamlar ilk karþýlaþmasýnda týpký bir dilenci gibiydi; ama Pehzade, pimdi tam bir beyefendi çirkin suratlý adam, onu bu haliyle nerden tanýyacaktý? Bu soru günlerce kafasýnda doluptý. Çok uzun bir yolculuktan sonra yine ayný köye ulaþtý.

KELOĐLAN

Gelin, hep birlikte bakalým kimmip bu Kelođlan; masallarýný okumadan önce. Nedir, ne ip yapar ve neden Kelođlan demiþler bu gence? Bitmeyen bir masaldýr Kelođlan, büyük bir efsane ve kocaman bir söylence!

Ne yapadýđý zaman bellidir, ne yapadýđý yer; ne de bellidir yađý. Ama onun, her masalda akýldýr, iyiliktir, güzelliiktir hep arkadaş

Hiçbir delikanlý ve hiç kimse geçemez bu tembel! gencin hýzýný. Her masalýn sonunda mutlaka o alýr Padipah’ýn kýzýný.

Anasý, her masalýn bađýnda Kelođlan’ý kovar; ona kýzar, bađýrýr. Ama o, her masalýn sonunda mutlaka zengin olur ve anasýný mutlaka yanýna çađýrýr.

Biraz çirkindir ve fazla yok gibidir aklı. Ama onun içinde çok büyük bir güzellik ve çok büyük bir akıl saklý.

Kelođlan, her masalda en zoru, en olmazý yapmayý dener. Ama sonunda hep baþarýr; geriye sađ ve kahraman olarak döner.

Býrak; sana da, bana da, ona da densin Kelođlan. Akýllý, çalýpkan, iyi ve yiđitsen; bence sensin Kelođlan!

KIRMIZI BAPLIKLİ KIZ

(Charles Perrault)

Ormandaki Ninesi’ne yemek götüren Kırmızıyız Baplıklı Kız’ın ve ormandaki Hain Kurt’un masalını herkes
Bu masalı benden de dinleyin bir. İşte Kırmızıyız Baplıklı Kız’ın masalı; hem de tamamı piir:

Hain Kurt, Küçük Kız’ın ardından baktı

Yavaş yavaş ağzını sularıyla aktı.

İçinden böyle dedi: “Karnım acıktı;

Bugünkü yemeğim de ortaya çıktı! ”

Küçük Kız yemek için tatlıydı, hoştı

Ve Kurt hemen Nine’nin evine koştı.

Hain Kurt’un çok daha fazladı hıy

Kısa yoldan gitmiş ve geçmişti Kız’ı.

Minik Kız’ın adımı küçük, yavaptı

Kurt, Nine’nin evine önce ulaştı.

Kurt, kapıyı çaldı ve Nine uyandı;

Kapısını torunu çalıyor sandı.

DEDE KORKUT

Dedem Korkut, yüzlerce yıl önce anlatmış bu destanlarını; bana, sana, hepimize. Her destanında ne dersler, ne öğütler vermiş
İşte bu kitaptaki “Boğaç Han Destanı”ndan küçük bir bölüm size:

Oğlan da çok yamandı, boğaç da yaman. Dövüptüler ikisi uzunca bir zaman. Boğaç, geldi yine oğlanın karısına. Oğlan yine day
yumruğunu boğanın alına. O sırada bir fikir geldi oğlanın aklına. ‘Bir dama direk vurursun, o direk damı ayakta tutar. E
neden boğaya direk olayım; yeter! ’ dedi ve yumruğunu boğanın alından hızla çekti. Boğaç, öne geldi birden ve ön ayak
üzerine yere çöktü. Yıdıydı meydanın ortasına, öylece kaldı. Oğlan çekti bıcağını ve hayvanın boğazına çaldı. O güçlü boğaç

Bütün Oğuz Beyleri çok sevindiler. Hepsini topladılar oğlanın başına;

“Dedem Korkut gelsin! ” dediler. “Bir ad koysun bu adınız, yiğit oğlana. Yiğidin adını babasına desin.
Dedem Korkut, babasından yiğit için beylik istesin.”

NASRETTİN HOCA

Bu kitapta, bizleri güldüren ve güldürürken de düpündüren Nasrettin Hoca'nın fıkraları var; hem de bir olarak. Bu fıkraları ayağında; işte, bak!

YA BİR TUTARSA

Nasrettin Hoca bir gün kıyaya çökmüş

Ve göle kapık kapık yodurdu dökmüş.

Toplanmışlar başına, gelip durmuşlar;

Ne yapıyorsun Hoca'm? diye sormuşlar.

“Görüyorsunuz, maya çaldım ben göle!”

Bütün herkes katılmış hep güle güle.

“Hoca'm yapma! Hiç bu göl tutar mı maya?”

Demiler ve almışlar onu alaya.

Kavuk ve sakalını hep sarsa sarsa;

Gülmüş Hoca ve demiş; “Ya bir tutarsa!”

DÜPMESEM İNECEKTİM

Hoca bir gün giderken, epekten düpmüş

Çocuklar çevresine hemen üpüpmüş.

Gülenlere ne demiş, dinle bak, dur da:

“Düpmesem inecetim, zaten ben burda!”